

[Handelsministeren]

handlingerne i de nærmeste dage, og det ville være ret urimeligt, hvis jeg på forhånd lagde fast, hvad jeg mente disse forhandlinger skulle ende med. Men det er da klart, at jeg regner med, at det skal ende med et resultat, der er til fordel for dansk erhvervsliv.

Så godt som alle ordførere var inde på spørgsmålet om kernekraften, og her konstaterede jeg også med glæde et markant flertal for regeringens holdning. Jeg vil gerne endnu en gang gentage min advarsel til dem, der vil prøve at presse en afgørelse igennem hurtigere, end rimeligt er. Jeg advarer, fordi det viser sig, at der både i befolkningen og her i denne folketingssal er et klart flertal for regeringens holdning, og det betyder, at man skal have en løsning på problemet med anbringelse af det højradoaktive affald, før man er parat til at træffe en positiv beslutning. Derfor kan man ikke i dag give nogen garantier for, hvornår vi kan gå i gang med investeringerne på dette område. Det, der er sket her i planen, er kun det, at vi har måttet konstatere, at det nu tidligst bliver et år senere, end vi troede sidste år, simpelt hen fordi vi endnu ikke har fundet en løsning på disse spørgsmål.

Hr. Ninn-Hansen og flere andre ordførere var inde på spørgsmålet om, hvordan man skulle bære sig ad med at spare på energien. Det er et overordentlig centralt problem, og der er selvfølgelig flere midler. Hr. Ninn-Hansen lagde specielt vægt på det, man plejer populært at kalde gulerodsmetoden, altså at det skulle gøres attraktivt, mens han tog afstand fra forbuds- og påbudsmetoden. Jeg tør ikke sige, om det helt kan lade sig gøre at løse det udelukkende ved gulerodsmetoden. Jeg vil i hvert fald tro, at hvis man skal præmiere nogen, så må man også hæmme andre, ved at man har en kombineret tilskuds- og afgiftsordning, men det tror jeg heller ikke var det, hr. Ninn-Hansen var mest nervøs for. Det, hr. Ninn-Hansen måske var mere nervøs for, var, at man gennemførte mere rigoristiske forbuds- og påbudsordninger. Jeg tror næppe, vi kan klare os uden sådanne, men jeg er i høj grad – og det ved jeg også boligministeren og skatteministeren er – interesseret i at få disse metoder gennemdrøftet for at se, hvordan vi eventuelt kan kombinere de forskellige metoder til at fremme besparelsesmålene. Det er jo store mål, vi har opstillet, så der skal sikkert mange midler til,

for at vi kan gennemføre så væsentlige besparelser, som vi har ønsket i investeringsplanen.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Der har varmet at høre de mange positive bemærkninger om nødvendigheden af at investere i den kollektive trafik. Jeg vil gerne sige tak for disse bemærkninger og i øvrigt indskrænke mig til et par ord om det, der jo har været det gennemgående trafikmæssige tema under denne debat, nemlig Storebæltsbroen.

Jeg vil allerførst til hr. Niels Helveg Petersen sige tak, fordi der i indlægget lå en klar bekræftelse af, at afgørelsen omkring Storebæltsbroen er truffet. Endvidere vil jeg til hr. Niels Helveg Petersen sige, at vi, eller rettere sagt Statsbroen Store Bælt, naturligvis i arbejdet med at gå endnu mere i detaljer nøje har fulgt de økonomiske overslag, der i sin tid lå til grund for lovens vedtagelse, og her kan jeg ganske enkelt oplyse over for hr. Niels Helveg Petersen, at alle beregninger, der er foretaget indtil nu, bekræfter, at det overslag, som man oprindeligt gik ud fra, og som i dag er på 5,8 mia kr. i 1977-priser, er et overslag, der holder. Heri er også medtaget, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, forskellige sikkerhedsrisici og andet, som naturligvis må ind i en samlet vurdering.

Dernæst vil jeg sige et par ord til hr. Ellemann-Jensen. Jeg noterede mig, at hr. Ellemann-Jensen gerne ser, at vi helt opgiver broen, og fandt, at det samfundsøkonomisk var et tvivlsomt projekt, at rentabiliteten ikke var tilfredsstillende. Dernæst blev der sat spørgsmålstegn ved danske virksomheders deltagelse, der blev talt om påvirkninger af Østersøens fauna, og endelig bad hr. Ellemann-Jensen om, at vi i dag giver tilsagn om ikke i det kommende år at lade projektet løbe videre, således at man ikke kan bremse det.

Allerførst vil jeg sige, jeg troede, det var venstres holdning, at man ønskede en udsættelse, men nu forstår jeg på hr. Ellemann-Jensen, at det, man altså helst ser fra venstres side, er, at vi helt opgiver broen. Jeg kan naturligvis ikke være enig i påstanden om, at det samfundsøkonomisk er et tvivlsomt projekt. Det har jo nøje været behand-